

- 4) Úgy kell-e értelmezni az 1234/2007/EK rendelet 118m. cikke (2) bekezdésének c) pontját, valamint az 1308/2013/EU rendelet 103. cikke (2) bekezdésének c) pontját, hogy azok csak azokra a hamis vagy félrevezető jelzésre alkalmazandók, amelyek alkalmasak arra, hogy az érintett fogyasztókban a termék földrajzi származását illetően hamis benyomást keltsenek?

- ⁽¹⁾ A mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) HL L 299., 1. o.
- ⁽²⁾ A mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 347., 671. o.)

Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2016. augusztus 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hansruedi Raimund kontra Michaela Aigner

(C-425/16. sz. ügy)

(2016/C 402/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Hansruedi Raimund

Alperes: Michaela Aigner

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Elutasítható-e az európai uniós védjegy bitorlásával összefüggő kereset [az (EU) 2015/2424 rendelettel módosított 207/2009/EK rendelet ⁽¹⁾ 96. cikkének a) pontja] rosszhiszemű védjegybejelentésre vonatkozó kifogás [az (EU) 2015/2424 rendelettel módosított 207/2009/EK rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja] alapján, ha az alperes erre alapított, az európai uniós védjegy törlése iránti viszontkeresetet terjesztett elő [az (EU) 2015/2424 rendelettel módosított 207/2009/EK rendelet 99. cikkének (1) bekezdése], a bíróság azonban még nem hozott ítéletet e viszontkereset ügyében?
- 2) Ha nem: Elutasíthatja-e a bíróság a védjegybitorlási keresetet a rosszhiszemű védjegybejelentésre vonatkozó kifogás alapján, ha legalább ezzel egyidejűleg helyt ad a törlés iránt előterjesztett viszontkeresetnek, vagy a védjegybitorlási kereset ügyében történő ítélethozatallal mindenképpen meg kell várnia a viszontkereset ügyében hozott ítélet jogerőre emelkedését?

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78, 1. o.)

A Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanyolország) által 2016. augusztus 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) és Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) kontra José Blanco Marques

(C-431/16. sz. ügy)

(2016/C 402/20)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Az alapeljárás felei

Felperesek: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) és Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Alperes: José Blanco Marques

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e tekinteni, hogy a Real Decreto 1646/1972, de 23 de junio (1972. június 23-i 1646/72. sz. királyi rendelet) 6. cikkének (4) bekezdésében foglalt szabályhoz hasonló azon nemzeti jogi szabály, amely előírja, hogy a szokásos foglalkozás tekintetében megállapított tartós, teljes mértékű rokkantsággal élő 55 év feletti nyugdíjasokat megillető, a számítási alap szerint számított 20 %-os kiegészítést „felfüggesztik azon időszakra, amely alatt a munkavállaló keresőtevékenységet végez”, az 1408/71/EGK rendelet ⁽¹⁾ 12., 46a., 46b. és 46c. cikke és a 883/2004/EK rendelet ⁽²⁾ 5., 53., 54. és 55. cikke értelmében vett halmozódást tiltó szabálynak minősül, figyelemmel arra, hogy a spanyol Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) szerint az említett nemzeti jogi szabályban megállapított összeegyeztethetlenség nemcsak keresőtevékenység végzésére, hanem az öregségi nyugellátás igénybevételére is vonatkozik?
- 2) Az előző kérdésre adandó nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni az 1408/71/EGK rendelet 46a. cikke (3) bekezdésének a) pontját és a 883/2004/EK rendelet 53. cikke (3) bekezdésének a) pontját, hogy a halmozódást tiltó valamely szabály kizárólag akkor alkalmazható a vitatott ellátás és egy másik uniós tagállamból vagy Svájcban kapott nyugdíj között, ha van olyan törvényi szintű nemzeti jogi rendelkezés, amely kifejezetten előírja, hogy a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló, a rokkantság, öregség esetére járó vagy túlélő hozzátartozókat megillető szociális biztonsági ellátások nem egyeztethetők össze a kedvezményezett által külföldön szerzett ellátásokkal vagy jövedelmekkel? Vagy az 1408/71/EGK rendelet 12. cikke és a 883/2004/EK rendelet 5. cikke alapján a halmozódást tiltó szabály alkalmazható-e valamely másik uniós tagállamból vagy Svájcban kapott nyugdíjakra kifejezett törvényi rendelkezés hiányában, amennyiben a nemzeti ítélkezési gyakorlat értelmezése alapján a vitatott ellátás és a spanyol nemzeti jog szerinti öregségi nyugdíj között halmozódás összeegyeztethetetlen?
- 3) Ha az előző kérdésre adandó válasz a halmozódást tiltó spanyol szabálynak a szóban forgó ügyre (az ítélkezési gyakorlat általi kiterjesztésével) történő alkalmazását támogatja, a külföldön szerzett ellátásokat és bevételeket meghatározó kifejezett törvényi rendelkezés hiányában a svájci szociális biztonsági rendszer szerinti öregségi nyugdíjjal megegyező vagy attól eltérő jellegű ellátásnak kell-e minősíteni a 20 %-os kiegészítést, amely a szociális biztonságra vonatkozó spanyol szabályozásnak megfelelően az 55 év feletti azon munkavállalókat illeti meg, akik esetében – a fentieknek megfelelően – a szokásos foglalkozás tekintetében a tartós, teljes mértékű rokkantságot megállapították? A szociális biztonság különböző ágainak az 1408/71/EGK rendelet 4. cikkének (1) bekezdése és a 883/2004/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerinti meghatározása közösségi hatállyal bír-e vagy az egyes konkrét ellátások tekintetében a nemzeti jogszabályok által adott fogalom meghatározást kell követni? Amennyiben a fogalom meghatározás közösségi hatállyal bír, a jelen eljárás tárgyát képező, a tartós, teljes körű rokkantság esetén járó nyugellátás számítási alapja szerinti 20 %-os kiegészítést rokkantsági vagy munkanélküliségi ellátásnak kell-e tekinteni, figyelemmel arra, hogy ezzel – az 55 év feletti által a munkakeresés során tapasztalt nehézségekre tekintettel – a szokásos foglalkozás tekintetében megállapított tartós, teljes körű rokkantság esetén járó nyugellátást oly módon egészítik ki, hogy annak kifizetését felfüggesztik, ha a kedvezményezett egy másik állást tölt be?
- 4) Ha megállapítható, hogy a két ellátás azonos jellegű, és tekintettel arra, hogy sem a spanyol rokkantsági nyugdíj, sem a kiegészítés összegének meghatározása során nem vették figyelembe a másik tagállamban megvalósuló járulékfizetési időszakokat, a tartós, teljes körű rokkantság esetén járó nyugellátás számítási alapja szerinti 20 %-os kiegészítés olyan ellátásnak minősül-e, amely tekintetében a halmozódást tiltó szabályokat kell alkalmazni, mivel összege nem függ az 1408/71/EGK rendelet 46b. cikke (2) bekezdésének a) pontja és a 883/2004/EK rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett biztosítási vagy tartózkodási időszak időtartamától? Alkalmazható-e a halmozódást tiltó szabály annak ellenére, hogy az ellátás nem szerepel sem az 1408/71 rendelet IV. mellékletének D. részében, sem a 883/2004 rendelet IX. mellékletében található felsorolásban?
- 5) Az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén: alkalmazható-e az 1408/71/EGK rendelet 46a. cikke (3) bekezdésének d) pontjában és a 883/2004/EK rendelet 53. cikke (3) bekezdésének d) pontjában foglalt azon szabály, amely szerint a spanyol szociális biztonsági ellátás csak valamely másik állam, jelen esetben Svájc „jogszabályai értelmében kötelezően nyújtandó ellátások összegének határán belül” csökkenthető?

- 6) Ha megállapítható, hogy a két ellátás eltérő jellegű, és tekintettel arra, hogy nem világos, hogy Svájc alkalmaz-e az 1408/71/EKG rendelet 46c. cikke és a 883/2004/EK rendelet 55. cikke értelmében vett, a halmozódást tiltó valamilyen szabályt, a tartós, teljes körű rokkantság esetén járó spanyol nyugellátás 20 %-os kiegészítésére teljes mértékben alkalmazható-e a csökkentés, vagy annak felosztás vagy arányos elosztás tárgyát kell-e képeznie? Bármelyik esetben: alkalmazni kell-e az 1408/71/EKG rendelet 46a. cikke (3) bekezdésének d) pontjában és a 883/2004/EK rendelet 53. cikke (3) bekezdésének d) pontjában említett korlátot, amely szerint a spanyol szociális biztonsági ellátás csak valamely másik állam, jelen esetben Svájc „jogszabályai értelmében kötelezően nyújtandó ellátások összegének határán belül” csökkenthető?

(¹) A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71 tanácsi rendelet (HL 1971. L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.)

(²) A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.)

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2016. augusztus 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Finanzamt Bingen-Alzey kontra Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

(C-462/16. sz. ügy)

(2016/C 402/21)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: Finanzamt Bingen-Alzey

Alperes: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata (az 1996. október 24-i Elida Gibbs ítélet, C-317/94 (¹)) alapján és az egyenlő bánásmód uniós jogi elve figyelembevételével jogosult-e egy gyógyszereket értékesítő gyógyszerész-vállalkozó az adóalapnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (²) 90. cikke szerinti csökkentésére, ha

- ezeket a gyógyszereket nagykereskedőkön keresztül gyógyszertárak részére értékesíti,
- a gyógyszertárak adóköteles értékesítést végeznek magán-egészségbiztosítással rendelkező személyek részére,
- a gyógyászati költségeket térítő biztosító (magán-egészségbiztosítási vállalkozás) megtéríti az általa biztosított személyek részére a gyógyszerek beszerzési költségeit, és
- a gyógyszerész-vállalkozó egy törvényi rendelkezés alapján köteles „árengedményt” fizetni a magán-egészségbiztosítási vállalkozás részére?

(¹) ECLI:EU:C:1996:400; EBHT 1996., I-5339. o., 28. és 31. pont.

(²) HL L 347., 1. o.